

Turen

til

Algarve

27. august 2004 –
3. september 2004

Punkt	Side
Fredag den 27. august 2004.....	3
Lørdag den 28. august 2004.....	5
Søndag den 29. august 2004.....	6
Mandag den 30. august 2004.....	8
Tirsdag den 31. august 2004	9
Onsdag den 1. september 2004.....	10
Torsdag den 2. september 2004.....	11
Fredag den 3. september 2004.....	13
Lidt om Portugals historie	13
Lidt generelt om landet	14
Lidt generelt om turen.....	15

Fredag den 27. august 2004

Vækkeuret var sat til at ringe klokken 4, hvor vi stod op, og hurtigt fik et bad og noget morgenmad, før vi cirka 3 kvarter senere gik ud af døren. Vi skulle nå lufthavnsbussen klokke 5.15, der afgik planmæssigt. Busturen ud til Tirstrup Lufthavn tog cirka 40 minutter.

I lufthavnen fik vi nogenlunde hurtigt tjekket vores bagage ind, og kom igennem sikkerhedskontrollen for at komme ind i afgangshallen. Cirka klokken 6.40 var der sidste udkald til flyet, og vi kom hurtigt herefter ind i flyet, som var et Boeing 737-700.

Flyet kom planmæssigt i luften klokken 7. Jeg havde regnet med, at flyvetiden var 3 timer og 45 minutter, da jeg tidligere har fløjet cirka samme distance, men flyvetiden til Faro Lufthavn var 25 minutter kortere.

Vi kom nogenlunde hurtigt af flyet, og cirka 10 minutter efter, at vi kom ind i ankomsthallen begyndte bagagen at komme op på rullebåndet, hvor begge vores kufferter heldigvis var. Paskontrol var der ikke noget af, og vi blev kort efter mødt af en guide, der gav os instruktioner i, hvilken bus, der skulle køre os videre til hotellet.

Bussen forlod lufthavnen cirka klokken 10.15 lokal tid, hvilket er en time bagud i forhold til hjemme. Turen til hotellet tog cirka 3 kvarter, og i den tid får man den vanlige information i, hvad der skal ske videre.

Indcheckningen på hotellet forekom at være noget langsommelig, men på den anden side, er der ikke meget at sige til dette, når der kommer omkring 50 mennesker samtidig. Vi fik udleveret nøglen, og læsset vores bagage ind i en minibus, der kørte en masse bagage op til den del af hotellet, hvor rejsebureauet har sine værelser på Albuferie Jardim 1. Det blev tid til at pakke lidt af vores bagage ud, inden informationsmødet klokken 12.30. Vanen tro, får man information om byen, ture, gode restaurationer og så videre.

Da informationsmødet var forbi, gik vi tilbage til vores værelse, hvor vi pakkede resten af vores bagage ud, dog uden at skynde os. Der var jo trods alt ikke noget man absolut skulle nå. Lidt senere besluttede vi os for at tage over for at besøge Helle, som vi havde mødt på en tidligere rejse, der på denne rejse boede på et andet hotel.

Vi var desværre kommet afsted uden det bykort, som vi havde fået udleveret til informationsmødet, men jeg vidste cirka hvor hotellet lå. Jeg ville prøve den vej, som vi havde kørt med bussen fra lufthavnen, men pludselig var der ikke mere fortov, så vi måtte prøve en anden vej. Vi endte derfor med at komme igennem centrum af byen og det store torveområde og den gamle fiskerihavn, og herfra videre til udsigtspunkt.

Da vi var lidt usikre på, hvordan vi kom videre herfra, tog vi en bybus, som heldigvis de første dage var gratis. Det viste sig, at bussen kørte op til rådhuset, der ikke ligger ret langt fra Almar, som de skulle bo på. Jeg vidste, at vi var i den rigtige del af byen, men var stadig noget usikker på, hvordan vi kom videre. Vi endte derfor i et supermarked ved navn Modelo, som også var blev anbefalet til informationsmødet. Her købte vi noget sodavand, da vi begge var tørstige. For at komme videre måtte vi spørge om vej, og det viste sig, at hotellet ligger i en sidegade til rådhuset, så vi gik tilbage og fandt omsider hotellet.

Ved poolområdet fandt vi Helle & co, og vi tilbragte noget tid her, før vi gik tilbage til deres værelse. Herfra gik turen videre til centeret, hvor det supermarkedet ligger. Først så vi lidt på nogle af de butikker, før vi gik ind i supermarkedet, hvor det endte med, at vi købte ind til aftensmaden.

Turen gik tilbage til deres værelse, eller man skulle måske kalde det for en mindre lejlighed, hvor vi tilberedte noget af den indkøbte mad. Vi fik et godt og stort måltid mad, og tilbragte et par timer sammen, før det var tid til at komme hjemad.

Selvom jeg ikke var meget for det, gik vi igennem byen tilbage til hotellet. Dette tog en del tid, taget i betragtning, at der kun var små 2 kilometre, men vi havde god tid. Vi var tilbage på vores eget hotel lidt før klokken 23, men der gik lidt tid, før vi meget trætte kom i seng.

Lørdag den 28. august 2004

Vi vågnede omkring klokken 8.30, men gjorde ikke noget for at komme hurtigt igang, men måtte omsider, da vi gerne ville med på byrundtur, såfremt vi vågende tidsnok. Efter den vanlige morgenrutine tog vi afsted.

Mødestedet var den gamle fiskerihavn klokken 10.30, så vi gik igennem torveområdet for at komme til denne, som vi allerede vidste, hvor lå. Vi kom til det rigtige område, men det lykkedes ikke at finde startpunktet, og vi gik i stedet op på udsigtspunktet, hvor vi fandt en bænk, hvor vi satte os.

Pludseligt var byrundturen kommet op på udsigtspunktet, og vi besluttede os for at gå med, men forekom hurtigt som ikke at være noget synderligt, så vi gik igen. Vi tog i stedet en bus, og kom dermed på en lidt anderledes byrundtur, og fik dermed set en stor del af byen. Bussen stoppede ved den nye busterminal, hvor vi skiftede bus for at komme tilbage til vores hotel.

På hotellet spiste vi frokost, nogle kotletter, som vi havde haft i overskud fra dagen før. Noget tid senere besluttede vi os for at tage i Modello for at købe drikkevarer. Vi tog derfor en bybus. På turen til supermarkedet, så vi en del af byen, vi ikke havde været i før. Vi fik købt drikkevarer, og tog tilbage til hotellet. Turen tog os 2 timer, hvilket forekom noget meget.

Efter et kort ophold på værelset gik vi rundt på hotellets område og havde i receptionen. Vi ville kigge i guidemappen, blandt andet for at finde ud af, hvornår der ville være en guide på hotellet. I følge planen skulle der komme en guide klokken 17.45, så vi blev dernede, da vi havde nogle spørgsmål omkring nogle ture, blandt andet Sangres tur, der skulle være dagen efter. Vi var klar over, at det ville være lidt sent med tilmelding. Vi fik fortalt, at man havde bestilt en bus til 35 personer, men man som regel alligevel fik en til 49, så vi kunne derfor ringe næste morgen for at høre, hvorvidt vi kunne komme med.

Vi gik tilbage til værelset, hvor vi lavede noget pizza til aftensmad. Da vi havde spist gik vi ned til midtbyen, hvor vi skulle møde Helle & co. Vi havde fået en noget dårlig vejvisning, så vi

måtte spørge om vej for at finde den del af byen, som de var i. Heldigvis så de os. De var godt nok ved at spise, men vi satte os alligevel, og fik en øl.

Da vi havde drukket øllen og de havde spist færdig, gik vi en kort tur i torveområdet, før de gerne ville finde en bar og have nogle drinks. Det endte med, at vi gik i retningen af deres hotel, selvom jeg var klar over, at der ikke ligger meget i retningen af baren i det område, så vi tog en bus tilbage til vores hotel i stedet. Turen tilbage tog noget tid, så inden længe efter, at vi kom tilbage til hotellet, blev det sengetid.

Søndag den 29. august 2004

Vi havde sat vækkeuret til at ringe klokken 7, men jeg vågnede en halv time før, og kunne derfor få en mere end almindelig rolig start på dagen. Vi begyndte at gøre os klar til at komme med på turen, selvom vi ikke vidste, hvorvidt vi kunne komme med.

Jeg ringede til guiden, og vi var heldige at kunne komme med. Vi skulle møde op ved Delfin rundkørselen, der ligger lige neden for vores hotel klokken 8.15. Da vi var klar til at gå i god tid, gik vi ned til rundkørslen, hvor vi var 5 minutter før. Bussen var der allerede. Vi fik betalt for turen og kom ind i bussen. Bussen kørte videre til andre hoteller for at samle resten af turens deltagere op.

Kursen blev nu sat mod Silvas. På turen derop, fik vi udleveret et A4 ark, der på den ene side var indtegnet dagens rute, og på den anden side var et kort over Portugal og dets 11 administrative enheder, samt en kort introduktion til disse områder.

Lidt uden for Silvas stoppede bussen ved et udsigtspunkt, der giver en meget god udsigt over byen og hen mod Maurerborgen, som vi dog ikke kom ind i. Vi fik her en lille flaske vand, hvilket var lidt tiltrængt. Det var også her vi fik fortalt første del af landets historie.

Cirka 10 minutter senere blev kursen sat mod Caldas da Monchique, der er en lille kurby. Byen har nogle kilder, og det siges, at vandet herfra har helbredende virkning, men man skal nok ikke lægge for meget i det. Byen er virkelig fredfyldt og idyllisk. Vi fik smagt på vandet, og fik fyldt

vandflasken op, som vi tidligere havde fået. Samtidigt med opholdet her i byen spillede det danske damelandshold i håndbold OL finale, så vi fik løbende en opdatering, selvom kampens afslutning trak noget ud.

Vi kørte videre gennem bjergrigt tærræn. På turen til vores næste stop, kunne man se de tydelige tegn på den seneste tids skovbrænde, hvilket ikke ligefrem er noget kønt syn. På vejen videre kørte vi forbi nogle træer, hvis bark rent faktisk er kork.

Det næste stop på turen var Foia, som er Algarves højeste punkt med 902 meter over havets overflade. Udsigten herfra er selvsagt fantastisk, også selvom der var noget diset denne dag, og man kunne ikke overraskende se ret langt.

Tiden var nu til at komme videre, og kursen blev sat mod Aljezur, hvor vi skulle spise frokost på Restaurant Chefe Dimas, der efter sigende skulle være en så berømt restaurant, at folk kommer langvejs fra for at spise der. Inden ankomsten til restauranten blev anden del af landets historie fortalt.

Bussen ankom til restauranten omkring klokken 13, og der gik ikke længe, før folk var gået indendørs og sat sig til bords. Til forret havde man valget mellem fiskesuppe eller grøntsagsuppe, som dog ikke var alt for god. Hovedretten bestod af kylling, kalvekød på spyd, pommes frites og salat, som til gengæld var fantastisk. Desserten bestod af honningmelon.

Efter en veloverstået frokost gik turen videre til Capo Sao Vicente, som er det europæiske fastlands sydvestlige punkt, og også kaldes Verdens Ende, da det eneste landmasse imellem dette punkt og Amerika er Azorene. Turen der ud tog et pænt stykke tid, men det var bestemt det værd. Inden vi kom helt derud, gjorde vi stop ved en rasteplads, der ikke var helt almindelig, der der var en bygning, som blandt andet blev brugt til souvenirbutik og restaurant. Her købte jeg nogle flotte postkort med motiver af Capo Sao Vicente.

Ikke så længe efter vi endelig derude på spidsen, og for enden er der et fyrtårn. Stedet er nogle flotte klippeformationer, der blandt andet går næsten brat ned i 75 meter, og er noget forblæst. Lidt

uventet var her også nogle boder, der solgte forskellige ting, herunder trøjer. Her er sagår en pølsevogn, der reklamerede med, at det var den sidste bratwurst, før Amerika.

Vi havde cirka 3 kvarter her, før vi kørte videre mod Ponte de Piedade. Køretiden hertil tog godt en time, hvor vi fik fortalt tredje og sidste del af landets historie og lidt om befolkningens levevilkår, som er mere forskellige fra vores egne, end jeg havde regnet med.

Bussen ankom omsider til Ponte de Piedade, som er nogle flotte klippeformationer. Der er heldigvis nogle trapper, så man kan komme ned blandt disse. Det første indtryk er, at disse formationer er meget flotte, men man bliver mere og mere imponeret jo længere, man kommer ned af trappen. Selvom man efterfølgende skal tilbage op af alle trapperne, var det bestemt et besøg værd. Også her fik jeg købt nogle postkort med motiver af disse formationer.

Da dette var sidste punkt på dagens program, kørte vi mod Albufeira og hotellet. Vanen tro, var der en lille konkurrence i bussen på dette sidste stykke hjem, som vi dog ikke vandt, selvom vi havde alle svarene rigtige.

Efter cirka en times kørsel var vi tilbage i Albufeira, hvor bussen stoppede et par steder for at sætte passagere af, inden vi kom til det hotel, vi boede på. Vi var blevet fortalt, at vi ville være tilbage omkring klokken 18.30, hvilket passede meget godt.

Vi gik straks tilbage til vores værelse, hvor vi var et kort stykke tid, før vi begav os ud for at finde de lokale minimarked. Der var ingen af os, der ville bruge et par timer på at tage helt til det store supermarked for at købe drikkevarer. Efter at have foretaget disse indkøb, gik vi tilbage til vores værelse, hvor vi tilbragte resten af aftenen.

Mandag den 30. august 2004

Vi stod op omkring klokken 8.30 og fik en stille start. Ikke så længe efter gik vi ned til poolen, hvor vi var en god times tid, dog uden at gå i selve poolen, men vi tilbragte i stedet noget tid på nogle liggestole.

Turen gik herefter tilbage til værelset for en kort bemærkning, før vi tog videre. Vi tog en bus noget af vejen til den gamle busstation og gik igennem torveområdet for at komme ned til den gamle fiskerihavn. Herfra gik vi langs stranden til en lille klippe for enden af stranden, der dog var et stykke væk. Denne tur var lidt besværlig, da sand er ikke er det bedste underlag at gå på.

Nu gik turen videre væk fra stranden og tilbage til byen. Inden alt for længe fandt vi et busstoppested, og ventede på at bussen skulle komme. Det syntes som at tage ret lang tid, men det gør det altid, når man venter. Vi stod af ved rådhuset og gik til herfra til supermarkedet, hvor vi handlede ind til frokost, som vi tog tilbage til hotellet og tilberedte.

Et par timer senere besluttede vi os for at gå til torveområdet igen. Vi havde skrevet en besked til Helle om, hvorvidt vi skulle mødes for at spise aftensmad sammen med hende og de andre, hun var på ferie med.

Mens vi ventede på at høre noget gik vi rundt og kiggede på de forskellige ting blandt andet mimikere, man kan se i området i et par timer, før vi besluttede os for at tage hjem. Vi var næsten helt oppe ved den gamle busstation, før vi endelig hørte noget.

De havde i mellemtiden allerede spist, og sad nu ved en bestemt bar og fik et par drinks. Vi besluttede os for at gå tilbage for at finde dem, og få en drink. Selvom de tog hjem efter kun halvanden time, var det dog hyggeligt. Vi blev lidt længere, og fik en øl mere, inden vi tog tilbage til hotellet, hvor vi var omkring midnatstid.

Tirsdag den 31. august 2004

Vi vågnede omkring klokken 9 og fik en stille start på dagen. Vi havde endnu ikke været i poolen, så efter et stykke tid gik vi ned til denne, og kort efter var jeg i vandet. Det var noget køligt, og jeg var derfor ikke i så længe.

Efter denne korte tur i poolen, tilbragte vi noget tid på nogle liggestole, før vi gik tilbage til vores værelse ved 12 tiden, og spiste frokost på værelset. Senere gik vi mod byen, men gik en anden vej,

end den vi plejede at tage, og var dermed forbi endnu et udsigtpunkt med udsigt over byen, og et andet med udsigt mod havet.

Vi gik videre til torveområdet, hvor vi gik rundt og kiggede på de forskellige forretninger, men gjorde også en del andre stop undervejs, blandt andet ved ruinen, hvor vi mødte en englænder som vi snakkede med en nogen tid.

Herfra gik turen op til den gamle busstation, hvor vi tog en bus over til rådhuset, da vi lige ville ville hilse på dem, og bestille plads til Fado aftenen onsdag og bådturen torsdag. Det vidste sig, at vi kom 20 minutter for sent. Vi gik herfra over til supermarkedet, da hun havde set en trolley, som hun gerne ville have. Turen gik herfra tilbage igennem den centrale bydel, før vi havnede ved den gamle busstation igen, hvor vi tog en bus tilbage til hotellet.

Klokken var efterhånden blevet 19.30 og vi var begge sultne, og derfor gik vi over til restauranten, der ligger 50 meter fra den opgang, hvor vi boede. Her købte vi pizza og en kyllingret som takeout, som vi tog med tilbage til værelset, hvor vi spiste aftenens mad. Resten af aftenen var vi stort set på værelset.

Onsdag den 1. september 2004

Vi vågnede omkring klokken 8.30 og fik endnu en gang en rolig start på dagen. Efter at have fået noget morgenmad, gik vi ned til poolen, hvor vi fandt nogle liggestole. Vi lå cirka en times tid på liggestolene.

Klokken blev efterhånden 10.30, og der skulle nu komme en guide på træf på hotellet, som vi gik ned for at møde. Vi havde besluttet os for at tage med på Fado aften samme aften og bådturen dagen efter. Vi blev tilmeldt begge arrangementer.

Vi gik tilbage til værelset, hvor vi var en kort stund, før vi igen gik til torveområdet, hvor vi gik rundt i noget tid. Turen gik blandt andet hen ad 25. april gaden, hvor vi havde set, at man havde billige cigaretter. Da man ikke havde flere af 100 varianten, forventede man at få flere, men

forretningen havde i mellemtiden fået en melding om, at man ikke fik flere af den slags. Vi måtte derfor købe den normale variant, selvom de er 2 euro dyrere per karton, men prisen var stadig betydeligt lavere end hjemme.

Turen gik tilbage til torvet for at købe noget spiritus, som vi ville have med hjem. Vi gik ind i spiritusforretningen på torvet, da denne forretning syntes at være den billigste på de ting, som vi gerne ville have.

Da vi havde foretaget vores indkøb, besluttede vi os for at tage tilbage til hotellet. Rent tilfældigt mødte vi Helle og & co. De foreslog, at vi gik hen til en bar i 25. april gaden og fik en drink, hvilket vi gjorde. Vi fik en enkelt drink, hvorefter jeg blev siddende og fik en øl, mens de andre tog en lille shoppingtur i området.

Langt om længe kom de tilbage, og vi tog en taxa tilbage til hotellet. Vi begyndte at gøre os klar til at tage til Fado aftenen, og forlod herefter hotellet. Vi gik ned til restauranten Atrium, hvor arrangementet blev holdt.

Under middagen blev der spillet skiftevis traditionel portugisisk folkemusik og Fado musik, som ganske rigtigt er noget anderledes end det man normalt hører. Forretten bestod af melon og skinke, og til hovedret fik man valget mellem sværfisk og kalkun, og desserten var pandekage med is. Da arrangementet var færdig gik vi tilbage til hotellet, efter en rimelig aften, der dog ikke var så speciel, som man kunne have håbet på.

Torsdag den 2. september 2004

Vi havde sat vækkeuret til at ringe klokken 7.30, hvor vi stod op og kom igang. Idag skulle vi på bådturen. Vejret så ikke for lovende ud, og det regnede en lille smule. Bussen skulle køre klokken 8.45, men vi kom reelt afsted lidt før.

Bussen kørte rundt i byen til en række forskellige hoteller, for at samle folk op, der skulle med på bådturen, før kursen blev sat mod en marina et stykke fra byen, hvorfra båden skulle sejle. Kort før

klokken 10 var bussen endelig ved marinaen. Der var noget køligt i forhold til de tidligere dage, og overskyet og let regn, så vi blev ved marinaen i en lille times tid i håb om, at det skulle klare op, hvilket det desværre ikke gjorde.

Omkring klokken 11 blev kursen så igen sat mod Albufeira. På vej tilbage til hotellet, stoppede bussen igen mange gange for at sætte folk af ved deres respektive hoteller. Lidt over 12 var vi så tilbage på værelset en smule skuffet over ikke at være kommet på bådturen, men det var nok til det bedste, at vi ikke kom afsted, når vejret ikke var for godt.

Vi spiste frokost på værelset, og i mellemtiden var det endeligt klaret op, omend temperaturen var nogle grader lavere end de tidligere dage. Da vi ikke havde så meget lyst til bare at blive på værelset, gik vi igen igennem byen, og havnede vanen tro i torveområdet. Her kiggede vi igen på en masse ting, som ikke havde ret megen interesse for mig. Jeg fik derfor nøglen til hotelværelset og gik tilbage til hotellet, hvor hun heldigvis kom indenfor en halv times tid.

Da vi skulle hjem dagen efter begyndte vi så småt at pakke vores ting. Jeg havde kigget i guidemappen og fundet ud af, at der ville være en guide på hotellet klokken 17.15, som jeg gik ned for at møde for at få pengene tilbage for bådturen. Jeg gik tilbage til værelset, og pakkede et par ting mere i kufferten.

Omkring klokken 18 gik vi igen mod torveområdet, denne gang for at møde Helle 6& co. Igen blev der shoppet lidt, før vi gik over på en restaurant ved navn Alfredos for at spise aftensmad. De fleste af os fik en god oksebøf, som smagte meget godt.

Efter et veloverstået måltid, gik vi igen lidt rundt i området, og havnede igen på en bar, hvor vi fik en enkelt øl, før vi alle gik mod hotel Almar, hvor guiderne havde arrangeret en hyggelig aften med lokal musik. Ved midnatstid tog vi en taxa tilbage til hotellet, og gik kort efter i seng, da vi skulle hjem dagen efter.

Fredag den 3. september 2004

Vi havde stillet vækkeuret til at ringe klokken 6, og vi stod hurtigt op, og begyndte med noget morgenmad, før vi pakkede de sidste af vores ting. Bussen som ville køre os til lufthavnen, ville køre klokken 7.45 og det galdt om at være med.

Bussen kom planmæssigt afsted fra hotellet, og der blev gjort stop ved et par hoteller for at få de øvrige gæster med, som ligeledes skulle hjem, før kursen blev sat mod Faro lufthavn. Vi ankom til lufthavnen lige omkring klokken 9, og havde undervejs fået information om, hvad der ville ske i lufthavn.

Da vi ankom i lufthavnen var det ren rutine. Først fik vi tjekket vores bagage ind, hvilket gik hurtigt, når man tager i betragtning, hvor mange mennesker, der egentlig skulle have tjekket bagage ind. Turen gennem sikkerhedskontrollen tog derimod meget lang tid. Der var åbenbart flere afgang omkring samme tid som os. Langt om længe blev vi kaldt ud til afgang, og vi kom ombord i en Boeing 737-700, der afgik nogenlunde planmæssigt hjemad. Vi måtte dog vente godt 5 minutter på jorden på grund af trafik længere oppe i Europa. Flyveturen hjem var som man havde prøvet så mange gange før. Det lykkedes mig heldigvis at sove en del af turen.

Flyet landede cirka 15.20, hvilket er 10 minutter før forventet, men gør jo ikke noget, når det er den vej det går. Paskontrol var der igen ikke noget af, og vi kom herefter ind til bagageudleveringen, som begyndte kort efter. Vi fik vores kufferter, og gik igennem tolden, som heller ikke var tilstede. Ikke så længe efter afgik bussen hjemad, hvilken vi var med, og omkring klokken 16.45 var vi tilbage på Banegårdspladsen, hvorfra turen gik det sidste stykke hjem.

Lidt om Portugals historie

I starten, hvis man kan kalde det sådan, var området, som vi idag kalder Portugal beboet af forskellige stammer. På et tidspunkt ankom keltiske stammer til området. I 218 f.K. ankom

romerne, som regerede den Iberiske halvø i nogle hundrede år, hvilket satte en god udvikling igang. Da Romerriket kollapsede i det 5. århundrede blev området invaderet af germanske stammer.

I år 711 blev den Iberiske halvø indvaderet af maurere fra det nordlige Afrika, som regerede i adskillige hundrede år, og i det 11. århundrede begyndte den kristne generobring, der i 1139 medførte den egentlige oprettelse af Portugal, der rent geografisk dækkede det nordlige Portugal og en lille smule af det nuværende Spanien.

Først i år 1504 er Portugal rent geografisk, det vi i dag kender som Portugal. De store opdagelsesrejser begyndte allerede cirka 90 år tidligere, og landet skaffede sig dermed nogle af sine første kolonier. Den rigdom som kolonierne har medbragt har dog desværre ikke holdt ved og i det 19. århundrede opnår de første kolonier deres uafhængighed, men landet har stadig kolonier til engang i det 20. århundrede. Det lykkedes for landet at blive optaget i FN, selvom det stadig havde kolonier.

I 1580 døde den siddende konge uden arvinger, og den spanske konge gør krav på tronen, og opnår denne, og landet er dermed under spansk herredømme, indtil indbyggernes i Lissabon gør oprør i 1640, hvilket medfører en krig, som varer i 28 år.

Det 18. århundrede var efter sigende noget omskiftelig, og det var her enevælden blev grundlagt, der endte i 1832, hvor kongefamilien tog eksil i det nu frie Brasilien. Den anden halvdel af århundredet er en stabil periode for landet.

Landet oplever revolution i 1910 og et kup i 1926, hvorved et diktatur indføres, der varer til 25. april 1974, der er ganske ublodig. Demokratiet i landet er en realitet 2 år senere, og i 1986 optages Portugal i EU, og indfører sammen med 11 andre lande den fælles mønt, euro, i 2002.

Lidt generelt om landet

Portugal er i dag et land med cirka 10,6 millioner indbyggere, og har et areal på godt 92.000 kvadratkilometre. Dermed er landet cirka dobbelt så stort, og har cirka dobbelt så mange indbyggere. BNP per indbygger er i Portugal er cirka 2/3 af, hvad det er i Danmark.

Uddannelsessystemet minder til noget grad om det, vi kender herhjemme. Man starter i primærskolen på nogenlunde samme alder, og herefter går man i sekundær skole, som alt i alt er 9 år, ligesom hjemme. Herefter kan man komme i noget, der minder om gymnasiet og til sidst universitet. Undervisningen i universitet er kun gratis for dem, der i gymnasiet har fået topkarakterer, mens alle andre må betale.

Det sociale system er også noget anderledes end vi kender det herhjemme. For eksempel er pensionsalderen cirka den samme, men pensionen er noget lavere, omtrent 2.500 kroner om måneden, så man er her afhængig af sin familie. Skulle være så uheldig at miste sit job, kan man regne med cirka 65% af lønnen. Normalt ligger lønningerne omkring 5.000 kroner om måneden efter skat, selvom mindstelønnen er cirka 2.600 kroner. Portugal har også et offentligt sundhedsvæsen, hvor man gratis kan blive behandlet for de fleste sygdomme.

Lidt generelt om turen

Albufeira, som vi boede har omkring 20.000 indbyggere, men er centrum for turisme i området, og i højsæsonen kan man huse 80.000 turister, hvilket gør, at der er en del hoteller i byen. Tærrenet i byen er noget kuperet, hvis man er tilstrækkelig tålmodig, kan bakkerne sagtens indtages.

Byens gamle centrum, torveområdet, er et sted, hvor mange mennesker kommer, dog er det store flertal turister. Såfremt man ikke går for langt uden for turistområderne, vil man med lethed kunne bruge engelsk som sprog. Langt den overvejende del af vejene er af samme kvalitet, som man kender hjemmefra. Fortovene er ofte lavet af sten, der har en glat overflade, så man skal passe lidt ekstra på.

Restaurationspriserne ligger lidt under de danske i turistområdet, og det kan nemt tænkes, at disse er endnu billigere, hvis man kommer udenfor turistområderne. Køber man selv råvarerne i et supermarked, og laver maden selv, kan dette gøres noget billigere end herhjemme.

De lokale som vi havde kontakt med virkede ganske flinke. Dette skulle blandt andet skyldtes, at man er vant til mange turister, og igennem man igennem tiderene har haft besøg af mange forskellige folkeslag, omend det ikke altid har været lige fredeligt.

I den uge vi var i Algarve, var vejret meget flot. Vi havde oftest dagtemperaturer omkring 32 grader, og nattemperaturerne var som oftest cirka 5 grader koldere. Der var ofte en frisk brise, hvilket gjorde, at det var varmt, men samtidig var det til at holde ud at gå rundt. Luftfugtigheden var ikke synderlig høj, og man kunne dermed komme af med varmen. Den eneste dag med dårligt vejr var torsdag, hvor temperaturen om eftermiddagen fik sneget sig op på 27 grader. Om formiddagen var her kun omkring 23 grader og regn indimellem.

Hotellet vi boede på hedder Albufeira Jardim 1. Det er et lejlighedshotel, hvor vi havde, hvad der svarer til en 1 værelses lejlighed, men eget køkken og bad. Godt nok var der tv på værelset, men man skulle leje fjernbetjeningen, og uden denne kunne man ikke få det til at tænde. Vi havde egen altan med flot udsigt over byen og havet. Sofaarrangement fungerede også som seng, men var ikke alt for god, da madrasserne har en tendens til at skride ud af.